

РЕШЕНИЕ

№ 1785

гр. Варна, 30.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на десети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Марин Г. Маринов

Членове: Елина Пл. Карагьозова
Ралица Ц. Райкова

при участието на секретаря Мария Д. Манолова
като разгледа докладваното от Елина Пл. Карагьозова Въззивно гражданско дело № 20213100502305 по описа за 2021 година

се произнесе взе пред вид следното:

Производството по делото е по реда на чл.258 ГПК.

Производството по делото е образувано по постъпила въззивна жалба от Община Варна, БУЛСТАТ 000093442, с адм.адрес: гр.Варна, бул.“Осми Приморски полк“ № 43, срещу решение №260595/22.02.2021 г., постановено по гр.д. № 21078/2019 г. на ВРС, с което е осъдена да заплати на „Дженерали застраховане“АД, ЕИК 030269049, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Княз Ал. Дондуков“ № 68, сумата от **948.97 лева**, представляваща 1/2 от изплатеното застрахователно обезщетение по застраховка „Каско на МПС“ по преписка № 210363229 за възстановяване на вредите по л.а. ПЕЖО 308 с рег. № ***, получени в следствие на ПТП настъпило на 28.07.2018 г. на пътя от град Варна в посока КК „Зл.Пясъци“ преди отбивката за комплекс „Колибите“ и 1/2 от направените обичайни разноски за неговото определяне, ведно със законната лихва върху главницата за периода от датата на завеждане на исковата молба - 27.12.2019г. до окончателното изплащане на сумата, на основание чл. 410, ал.1 т.2 от КЗ, вр. чл.86, ал.1 ЗЗД.

В жалбата се излагат доводи за неправилност на решението поради недоказаност на фактическия състав на непозволеното увреждане - настъпването на вредоносното събитие, неговия механизъм, причинната му връзка с вредите. Позовава се на противоправно поведение на водача на застрахования автомобил. Твърди се прекомерност на претендирания размер

на застрахователно обезщетение. Излага се, че процесният пътен участък е от републиканската пътна мрежа и се поддържа от Агенция „Пътна инфраструктура“, каквото е и изразеното от последната становище в качеството на третото лице помагач.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК е постъпил отговор от въззиваемата страна, в който оспорва въззивната жалба и моли за потвърждаване на първоинстанционното решение. Изложен е анализ на представените доказателства за механизма на ПТП и размера на вредите. Счита, че отговорността на общината произтича от чл.31, вр. чл.29 от Закона за пътищата и чл.167, ал.1 от ЗДвП. Твърди, че ответникът не е ангажирал доказателства за изпълнение на задължението си за поддържане на пътната настилка и поставяне на обезопасителни знаци.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК не е депозиран отговор от третото лице помагач Агенция „Пътна инфраструктура“.

За да се произнесе по спора, Варненски Окръжен съд съобрази следното:

Съдът е сезиран с иск с правно основание чл. 410, ал.1, т.2 от КЗ, вр. чл.49 във вр. с чл.45 от ЗЗД от „Дженерали застраховане“ АД, срещу Община Варна, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 948.97 лева, представляваща 1/2 от изплатеното застрахователно обезщетение по застраховка „Каско на МПС“ по преписка № 210363229 за възстановяване на вредите по л.а. ПЕЖО 308 с рег. № ***, получени в следствие на ПТП настъпило на 28.07.2018 г. на пътя от град Варна в посока КК „Зл.Пясъци“ преди отбивката за комплекс „Колибите“ и 1/2 от направените обичайни разноски за неговото определяне, ведно със законната лихва върху главницата за периода от датата на завеждане на исковата молба - 27.12.2019г. до окончателното изплащане на сумата.

В исковата молба ищецът твърди, че на 28.07.2018г. на пътя от гр. Варна в посока к.к. „Златни пясъци“, преди отбивката за комплекс „Колибите“ е настъпило ПТП, при което л.а. „Пежо 308“ с рег. № В 1135 ВК, собственост на „Лизингова Къща София Лизинг - клон Варна“ ЕАД, управляван от А.Е.И., попада в необозначена и несигнализирана дупка на пътното платно. В резултат на ПТП на автомобила са причинени щети, описани в протокол за опис на щета по Ликвидационна преписка № 210363229, чиято стойност е в размер на 1882.93 лева, определена въз основа на представена фактура с № 77556 от 27.08.2018г. Твърди се, че между ищеца и собственика на увредения автомобил е налице сключен договор за застраховка „Каско“ по полица № 0313180300001743. Излага се, че застрахователната сума е изплатена на собственика на увредения автомобил с преводно нареждане на 03.09.2018г. Отговорността на Община Варна е обоснована с качеството ѝ на възложител на работа по поддържане на общинския път в изправно състояние и на лице, на което е възложено поддържането на общинските пътища по силата на чл.19, ал.1 от ЗП. Позицията се на бездействие на служителите на ответната Община, изразяващо се в

неизпълнение на задълженията им за ремонт и поддържане на общинския път в съответствие с чл.31 във връзка с чл.29 от ЗП, както и на задълженията на Общината по чл.167, ал.1 от ЗДвП да поддържа пътя в изправно състояние, да сигнализира незабавно препятствията по него и да ги отстрани във възможно най-кратък срок. Поддържа се, че с плащането на застрахователното обезщетение ищецът се е суброгира в правата на застрахования срещу причинителя на вредата и в тази връзка обективира искане за присъждане $\frac{1}{2}$ част от него, определена при съобразяване приноса на водача на застрахования автомобил.

В депозирания в срока по чл.131 от ГПК отговор на исковата молба ответникът оспорва иска с твърдения за липса на пасивна материална легитимация, тъй като процесният пътен участък от път I-9 Варна - Златни пясъци е част от републиканската пътна мрежа, поради което отговорна за поддръжката му е Агенция „Пътна инфраструктура“, а не Община Варна. Оспорва се вредите да са настъпили в причинно-следствена връзка с поведение на служители на ответника, като се твърди, че единствена причина за ПТП е шофиране с несъобразена скорост, с което водачът на МПС е реализирал нарушение на по чл.20 ал.2 ЗДвП. Размерът на претенцията се оспорва като прекомерен.

В депозираното становище третото лице помагач на страната на ищеца Агенция „Пътна инфраструктура“ оспорва иска с твърдения за липса на пасивна материална легитимация. Признава, че пътният участък, на който е настъпило процесното ПТП, е част от републиканската пътна мрежа и като такъв се поддържа от Агенция „Пътна инфраструктура“, като на територията на обл.Варна тази дейност се извършва чрез специализираното ѝ звено-Областно пътно управление - Варна. Към датата на настъпване на ПТП по отношение на поддържането на процесния пътен участък АПИ е имала сключен Договор за обществена поръчка № РД-38-15/06.07.2015 г. с ДЗЗД „Понт“, образувано от „Инжстройинженеринг“ЕООД и „Хидрострой“АД в качеството им на съдружници в гражданското дружество. На следващо място оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение по неподписаната полица поради липса на доказателства за заплащане на застрахователните премии. Твърди изключителна вина на водача на увредения автомобил за настъпване на ПТП и липса на причинно-следствена връзка между ПТП и имуществените щети. Оспорен е протоколът за ПТП в частта, в която е описан механизмът на настъпването му и причинените щети. Размерът на претенцията се оспорва като прекомерен.

Съдът, като съобрази предметните предели на въззивното производство, очертани в жалбата и отговора, приема за установено от фактическа страна и правна следното:

Жалбата, инициирала настоящото въззивно произнасяне, е подадена в срок, от надлежно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от обжалване, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по

същество.

Съгласно чл.269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част. В обхвата на така посочените въззивни предели, ВОС намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

По отношение на правилността на първоинстанционния съдебен акт, съобразно разпореждането на чл.269, ал.1, изр. второ ГПК, въззивният съд е ограничен от посочените в жалбата оплаквания.

Искът с правно основание чл.410, ал.1, т.2 от КЗ, вр. с чл.49 от ЗЗД, с който първоинстанционният съд е сезиран, е регресен иск на застраховател, платил застрахователно обезщетение по застраховка „Каско“ срещу причинителя на вредата. За успешното му провеждане в тежест на ищеца, съгласно установеното в чл.154, ал.1 от ГПК, е да докаже кумулативното осъществяване на следните предпоставки: наличие на валидно застрахователно правоотношение, по силата на което е поел задължение за репарирание на причинени на застрахования вреди, обстоятелството, че последните са настъпили от неизпълнение на задължението на служители на ответника по поддържане изправността на пътния участък, представляващ част от общински път, както и действителното плащане на застрахователно обезщетение на правоимащото лице.

Когато се твърди наличие на гаранционно - обезпечителна отговорност по чл.49 от ЗЗД за неизпълнено задължение за поддържане на пътна настилка, от решаващо значение за доказването на пасивната материална легитимация е безпорната установеност на статута на пътния участък. Това е така, тъй като общинските пътища се поддържат от съответната община (чл.31 от Закона за пътищата), а републиканските пътища - от Агенция "Пътна инфраструктура" (чл.19, ал.1, т.1 от ЗП).

Установяването на пасивната материална легитимация е в тежест на ищеца, поради което той е този, който трябва да докаже дали пътят е общински или републикански.

Статутът на пътя подлежи на установяване с удостоверение от съответното Областно пътно управление, каквото по делото не е представено. В този смисъл ищецът в първоинстанционното производство, не е ангажирал годни доказателства, с които по пътя на пълното, пряко и главно доказване да установи твърдението си, че процесният пътен участък е общинска собственост.

От друга страна от събраните доказателства се установява, че процесният пътен участник е част от републиканската пътна мрежа. Видно от съставените в административно-наказателното производство АУАН №774100/28.07.2018г. и НП №18-0460-000448/15.08.2018г., неоспорени от страните, местопроизшествието е настъпило на път първи клас № I- 9, на 400 м. след Т- образно кръстовище, посока к.к. „Златни пясъци“. Горното се установява и от неоспорения от страните Списък на републиканските пътища на територията на ОПУ - Варна, представляващ Приложение 1.1. към

представения Договор за обществена поръчка № РД-38-15/06.07.2015 г., видно от който процесният пътен участък се намира по трасето на посочения в т.3 път клас I-9, Е-87 „Граница Румъния - Дуранкулак - Шабла - о.п. Каварна - Балчик - Оброчище - Кранево - Златни пясъци - Св.Св.Константин и Елена-Варна - Старо Оряхово - Обзор - о.п. Слънчев бряг - Бургас - Маринка - Звездец - о.п. Малко Търново - граница Турция“.

Съгласно чл.30, ал. 1 от ЗП Агенцията осъществява дейностите по изграждането, ремонта и поддържането на републиканските пътища. Изключение е предвидено в ал.4 на чл.30 от ЗП по отношение на изграждането, ремонтът и поддържането на подземните съоръжения, тротоарите, велосипедните алеи, паркингите, пешеходните подлези, осветлението и крайпътното озеленяване по републиканските пътища в границите на урбанизираните територии, които дейности са възложени на съответната община. Следователно независимо дали са в или извън границите на населените места, са налице пътища, които са надлежно определени за част от републиканската пътна мрежа и поддържането им се осъществява от Агенция "Пътна инфраструктура". Именно такъв е и настоящият случай, тъй като пътният участък, на който е възникнало процесното ПТП, е част от републикански път I-9.

По изключение при постигната взаимна договореност между агенцията и общините финансирането на дейностите по поддържане на участъци от републиканската пътна мрежа извън урбанизирана територия се осигурява от съответната община (чл.30, ал.7 от ЗП). В случая обаче липсват наведени твърдения и представени доказателства за постигната такава договореност между агенцията и Община Варна. Напротив договорът за обществена поръчка с подизпълнителя е сключен именно от Агенция „Пътна инфраструктура“, което е допълнителна индикация, че това е субектът, отговорен за поддръжката на пътния участък.

Налага се изводът, че по делото е останало недоказано, че пътят, на който е настъпил пътният инцидент, е общинска собственост, а напротив е установено, че е част от републиканската пътна мрежа и поддържането му е възложено на Агенция „Пътна инфраструктура“.

С оглед изложеното не са налице основания за ангажиране на гаранционно-обезпечителната отговорност на Община Варна.

Останалите елементи от фактическия състав на деликта не следва да бъдат обсъждани, поради липса на първата кумулативна предпоставка.

Налага се изводът, че предявеният иск следва да бъде отхвърлен поради липса на пасивна материална легитимация, поради което първоинстанционното решение, с което същият е уважен, следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора и на основание чл.78, ал.3 от ГПК в полза на въззивника следва да бъдат присъдени сторените в производството разноски

в размер на 225 лева, от които 25 лева държавна такса, 100 лева юрисконсултско възнаграждение за първа инстанция и 100 лева за въззивна инстанция.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №260595/22.02.2021 г., постановено по гр.д. № 21078/2019 г. по описа на ВРС и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „Дженерали застраховане“ АД, ЕИК 030269049, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Княз Ал. Дондуков“ № 68, срещу Община Варна, БУЛСТАТ 000093442, с адм.адрес: гр.Варна, бул.“Осми Приморски полк“ № 43, иск с правно основание чл. 410, ал.1, т.2 от КЗ, вр. чл.49 във вр. с чл.45 от ЗЗД за осъждане на ответника да заплати сумата от 948.97 лева, представляваща 1/2 от изплатеното застрахователно обезщетение по застраховка „Каско на МПС“ по преписка № 210363229 за възстановяване на вредите по л.а. ПЕЖО 308 с рег. № ***, получени в следствие на ПТП настъпило на 28.07.2018 г. на пътя от град Варна в посока КК „Зл.Пясъци“ преди отбивката за комплекс „Колибите“ и 1/2 от направените обичайни разноски за неговото определяне, ведно със законната лихва върху главницата за периода от датата на завеждане на исковата молба - 27.12.2019г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА „Дженерали застраховане“ АД, ЕИК 030269049, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Княз Ал. Дондуков“ № 68, да заплати Община Варна, БУЛСТАТ 000093442, с адм.адрес: гр.Варна, бул.“Осми Приморски полк“ № 43, сумата от 225 лева, представляваща сторени в производството съдебно-деловодни разноски за две инстанции, на основание чл.78, ал.3 от ГПК.

Решението е постановено при участието на третото лице-помагач Агенция „Пътна инфраструктура“, ЕИК 000695089, с адрес: гр. София, ул. „Македония“ № 3, на страната на ищеца „Дженерали Застраховане“ АД, ЕИК 030269049.

Решението не подлежи на касационно обжалване, по аргумент на чл. 280, ал. 3 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____